

מ"ת 30141/04/20 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כבוד השופט אריה רומנוב

מ"ת 30141-04-20

מ"ת 13994-05-20

בעניין: מדינת ישראל

המבקשת

נגד

1. פלוני

2. פלוני

המשיבים

ב"כ המבקשת: עו"ד עופרי מלצר

ב"כ המשיבים: עו"ד אמיר נבון

החלטה

1.

נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות אלימות חמורות כלפי גיסם, המתלונן, וכלפי אחיו. על פי הנטען, הרקע למעשים המיוחסים הוא טענות המשיבים בדבר התנהגות אלימה של הגיס כלפי אשתו, אחות המשיבים. עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצר המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם. בהחלטתו מיום 19.5.20 נעתר חברי, כב' השופט א' רובין, לבקשת המבקשת והורה על מעצר המשיבים עד לתום ההליכים. אביא קטע מהחלטתו:

"... כפי שניתן להיווכח מסרטון האירוע, מדובר במשיבים שלכאורה תכננו והוציאו לפועל תקיפה חמורה שבמהלכה נעשה שימוש בנשק קר וחם. המסוכנות הנלמדת מנסיבות האירוע איננה מאפשרת מתן אמון במשיבים, כנדרש לצורך שחרורם בתנאים, ואפילו לא לצורך מעצרים באיזוק אלקטרוני, ולעניין זה אינני נזקק לתסקיר מאת שירות המבחן, זאת למרות עברם הנקי של המשיבים. ונזכיר, איזוק אלקטרוני איננו בבחינת פתרון קסם המונע מהעצור לצאת את ביתו, והוא כרוך מעצם טיבו בנטילת סיכון מחושב לגבי האפשרות שהעצור יצא מביתו ולגבי הנזק שהוא עלול לגרום אם יפר את תנאי האיזוק. במקרה שלפניי המסוכנות הגלומה במשיבים כה גבוהה עד שלא ניתן לאיין אותה באופן סביר על ידי שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר או על ידי מעצרים באיזוק אלקטרוני..."

עמוד 1

2. כנגד החלטה זו הגישו המשיבים ערר לבית המשפט העליון. בהחלטתו מיום 26.5.20 קיבל בית המשפט העליון (כב' השופט ע' גרוסקופף) את הערר, במובן זה שהורה על הגשת תסקירים מטעם שירות המבחן, ועל המשך הדיון לפני בית משפט זה לאחר הגשת התסקירים. בית המשפט העליון קבע בהחלטתו, כי המעשים המיוחסים למשיבים הם מעשים חמורים, ואולם בית המשפט העליון נתן דעתו להסכם סולחה שנערך בין משפחת המשיבים לבין משפחת המתלוננים, ואשר הוצג לפניו במהלך הדיון בערר. בית המשפט העליון קבע, כי "בשים לב להסכם הסולחה שהושג, אינני משוכנע כי המסקנה היחידה האפשרית בעניינם היא שעליהם להיוותר במעצר מאחורי סורג וברזל". בית המשפט העליון ציין בהחלטה שניתנה על ידו, כי החלטתו להורות על הכנת תסקירים בעניינם של המשיבים ניתנת "מבלי שיהא בכך כדי להביע עמדה כלשהי ביחס לשאלה האם יש מקום להעבירם למעצר בפיקוח אלקטרוני או לשחררם לחלופת מעצר. שאלה זו תיבחן על ידי בית המשפט קמא לאחר שיועבר תסקיר המעצר, והוא יעשה בעניין זה כחוכמתו".
3. בהתאם להחלטתו של בית המשפט העליון ובהמשך לה, הוגשו בעניינו של כל אחד מהמשיבים שני תסקירים מטעם שירות המבחן.
4. בתסקיר הראשון שהוגש ביחס לכל אחד מהמשיבים, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרר את המשיבים.
5. התסקיר השני שהוגש בעניינו של כל אחד מהמשיבים נערך למעלה מחודש לאחר שנערך התסקיר הראשון, וזאת לאחר ששירות המבחן נפגש עם המתלונן. מהתסקירים עולה, כי המתלונן אישר בפני שירות המבחן כי בינו לבין משפחת המשיבים נערך הסכם סולחה, שהועבר לעיונו של שירות המבחן. המתלונן הודיע לשירות המבחן כי ביום 13.7.20 הוא חזר להתגורר עם אשתו, אחותם של המשיבים, והוא מסר לשירות המבחן כי הוא אינו מפחד מהמשיבים.
6. חלופת המעצר המוצעת על ידי משיב 1, מופיד, היא, כי הוא ישהה בדירה אותה שכרה המשפחה בכפר אבו גוש. חלופת המעצר שהוצעה על ידי משיב 2, מוחמד, היא, כי הוא ישהה בבית דודתו בכפר סילואן. שירות המבחן בחן את המפקחים שהוצעו ביחס לכל אחד מהמשיבים, והוא מצא את רובם כמתאימים. "השורה התחתונה" של תסקירי שירות המבחן היא, ששירות המבחן ממליץ לשחרר את המשיבים לחלופות המעצר שהוצעו על ידם.
7. המשיבים מבקשים כי אאמץ את המלצות שירות המבחן ואורה על שחרורם לחלופות שהוצעו. הם מבקשים כי בית המשפט ייתן משקל של ממש להסכם הסולחה שנערך בינם לבין המתלוננים.
8. המבקשת מתנגדת. בתשובה לשאלתי מסרה ב"כ המבקשת, כי היא שוחחה עם המתלונן והוא אישר לפניו את הדברים שנרשמו מפיו בתסקירי שירות המבחן. הגם שכך המבקשת טוענת, כי הסכנה הנשקפת מפני המשיבים עדיין גדולה מאד, ועל כן אין מקום להורות על שחרורם, גם לא למעצר בפיקוח אלקטרוני.

9. העובדות המיוחסות למשיבים בכתב האישום, אשר נקבע כי יש ראיות לכאורה להוכחתן, מצביעות על הסכנה הנשקפת מפני המשיבים, בעיקר למתלונן. עובדות כתב האישום מצביעות לכאורה על הנחישות של המשיבים לפגוע במתלונן; על התכנון של מעשיהם; התעוזה; קור הרוח; חוסר המורא; ועשיית מעשים תוך שימוש בנשק חם (כלי ירייה) ובנשק קר (סכין). לא בכדי סבר חברי כי יש להורות על מעצרים עד לתום ההליכים, אף ללא קבלת תסקיר.
10. להסכם הסולחה שנערך בין משפחת המשיבים לבין משפחת המתלוננים יש משמעות בשני מובנים: האחד - כמפחית סיכון. והשני - כמקדם שיקום. על פני הדברים נראה, כי שני הצדדים רוצים לחדש ימיהם כקדם, ובעיקר לשקם את מערכת היחסים שבין המתלונן לבין אשתו ואם שני ילדיו, אחות המשיבים.
11. ואולם הסכם הסולחה אינו חזות הכול. הליך השיקום בין המתלונן לבין אשתו, ובין משפחת המתלוננים לבין משפחת המשיבים, עודנו בראשיתו. גם אם יש לקוות כי הליך זה יצליח, אין כל ביטחון שכך יהיה. כישלון הליך השיקום עלול להשיב על כנם את האיבה, המתח והכעס, ולהעמיד את המתלונן בפני סכנה חדשה.
12. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי בכל הנוגע לאפשרות שחרורם של המשיבים, יש להבחין בין משיב 1, מופיד, לבין משיב 2, מוחמד. אסביר.
13. מופיד הוא האח הבכור. הוא כבן 24; הוא ריצה בעבר עונש מאסר לתקופה של 7 חודשים, ותלוי ועומד נגדו כתב אישום בתיק נוסף. עיון בעובדות המתוארות בכתב האישום מעלה, כי מבין שני האחים הוא היה הדמות הדומיננטית. והעיקר לענייננו: הוא זה שנשא את כלי הירייה וירה בו לעבר המתלוננים. וכך מתואר עניין זה בכתב האישום: **"... או אז, הוציא הנאשם 1 את הנשק הטעון במחסנית ממקום מסתורו... במקביל רץ הנאשם 1 לעבר מוחמד שאמי וירה ירייה אחת לעבר ראשו בעוד מוחמד שאמי שכוב על הרצפה... מיד לאחר מכן, החל הנאשם 1 לדלוק בעקבותיו של מוחי שנמלט מהזירה וירה לעברו שתי יריות..."**
14. הנשק בו מדובר בכתב האישום לא אותר ולא הוסגר למשטרה. אני סבור, כי בנסיבות המקרה הנדון, מידת הסכנה הנשקפת ממי שהחזיק בנשק ועשה בו שימוש, ואשר על פני הדברים יכול לעשות בו שימוש פעם נוספת אם ישוחרר, היא גדולה. בחלופת המעצר שהוצעה אין כדי להסיר סכנה זו, גם אם היה נקבע כי שהייתו של משיב 1 בדירה באבו גוש תהיה בפיקוח אלקטרוני. בנסיבות אלה, לא ראיתי מקום לשנות את החלטתו של כב' השופט רובין, שלפיה משיב 1 ישהה במעצר עד לתום ההליכים נגדו.
15. גם מפניו של משיב 2, מוחמד, נשקפת סכנה. ואולם סכנה זו פחותה מזו הנשקפת ממשיב 1. משיב 2 הוא כבן 22 ועברו נקי. זו ההסתבכות הראשונה שלו עם החוק. העובדות המיוחסות לו בכתב האישום חמורות אף הן, ובכללן עשיית שימוש בסכין. עם זאת, נראה כי חלקו פחות דומיננטי מחלקו של משיב 1. מצאתי, כי שחרורו למעצר בפיקוח אלקטרוני בכפר אבו גוש, ביחד עם פיקוח אנושי ומתן ערבויות כספיות, עשוי להשיג את מטרת המעצר בדרך אשר פגיעתה בחירותו של המשיב פחות חמורה

ממעצר ממש.

16. לנוכח זאת, מתבקשת יחידת הפיקוח האלקטרוני להגיש דו"ח בדבר היתכנות מעצר בפיקוח אלקטרוני בדירה הנמצאת ברחוב התמר 38 בכפר אבו גוש.
17. ככל שהדירה תימצא מתאימה, ב"כ המשיבים יתבקש למסור מי מבין המפקחים שאושרו על ידי שירות המבחן ביחס לשני המשיבים, יפקח על משיב 2 בדירה באבו גוש.
18. לאחר קבלת חוות דעת יחידת הפיקוח האלקטרוני ולאחר קבלת הבהרותיו של ב"כ המשיבים בעניין המפקחים, אתן החלטה משלימה וזו תישלח לצדדים. **חרף היותנו בפגרה, המזכירות תעביר אליי את התיק לאחר קבלת דו"ח יחידת הפיקוח והבהרות הסנגור.**
19. **המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לפרקליטות; עו"ד נבון; יחידת הפיקוח האלקטרוני; שירות המבחן.**

ניתנה היום, כ"ז אב תש"פ, 17 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.